

มติคณะรัฐมนตรี

วันที่ 13 พฤษภาคม 2568

ประเด็นเศรษฐกิจ กระทรวงการคลัง และกรมบัญชีกลาง สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน

1. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบการค้าข้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบการค้าข้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้วดำเนินการต่อไปได้ รวมทั้งให้กระทรวงพาณิชย์รับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงาน ก.พ.ร. ไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

1. สืบเนื่องจากรัฐบาล (นางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี) ได้แถลงผลงาน 90 วัน เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2567 โดยมีประเด็นนโยบายเร่งด่วนดำเนินการปลดล็อกการผูกขาด โดยเฉพาะเรื่องข้าว เพื่อเกษตรกรทุกคน ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สามารถส่งออกข้าวไปทั่วโลกได้ โดยลดขั้นตอนการขออนุญาตเป็นผู้ประกอบการส่งออกข้าว จากเดิมมีเงื่อนไขว่าผู้ส่งออกข้าวทั่วไป หรือข้าวกระสอบใหญ่ต้องมีสต็อกข้าว 500 ตัน หรือประมาณ 20 ตู้คอนเทนเนอร์ ตามประกาศคณะกรรมการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการค้าข้าว พุทธศักราช 2489 (ประกาศ ปกข.) ฉบับที่ 150 พ.ศ. 2560 นำมาปรับใหม่ด้วยการแก้ไขประกาศ ปกข. ดังกล่าว “ปรับลดการกำหนดสต็อกข้าวส่งออก” โดยมีการกำหนดกลไกในการติดตามและเฝ้าระวัง และประเด็นการลดค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตประกอบการค้าข้าว สำหรับประเภทข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศที่เป็นผู้ส่งออกทั่วไปและผู้ส่งออกข้าวสารบรรจุกล่องหรือหีบห่อ และยกเลิกค่าธรรมเนียมดังกล่าว แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ ซึ่งเป็นอุปสรรคหนึ่งสำหรับเกษตรกร และผู้ประกอบการ SMEs ในการเป็นผู้ส่งออกข้าวเอง

2. ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบการค้าข้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมการประกอบการค้าข้าว โดยปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตให้ประกอบการค้าข้าว ประเภทข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศที่เป็นผู้ส่งออกทั่วไปและผู้ส่งออกข้าวสารบรรจุกล่องหรือหีบห่อ และยกเว้นค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตและยกเว้นค่าธรรมเนียมการต่ออายุหนังสืออนุญาตที่เป็นผู้ส่งออกทั่วไป หรือผู้ส่งออกข้าวสารบรรจุกล่องหรือหีบห่อ ให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ เพื่อส่งเสริมศักยภาพให้แก่เกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สามารถแข่งขันในการส่งออกข้าวซึ่งเป็นสินค้าเศรษฐกิจที่มีความสำคัญของประเทศ รวมทั้งเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสถานการณ์ปัจจุบัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตให้ประกอบการค้าข้าวประเภทข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ ดังนี้

1) ผู้ส่งออกทั่วไป (เดิมฉบับละ 50,000 บาท และไม่ได้กำหนดทุนจดทะเบียน)

ประเภททุนจดทะเบียน	ค่าธรรมเนียม
5-10 ล้านบาท	ฉบับละ 10,000 บาท
มากกว่า 10-20 ล้านบาท	ฉบับละ 30,000 บาท
มากกว่า 20 ล้านบาท	ฉบับละ 50,000 บาท

2) ผู้ส่งออกข้าวสารบรรจุกล่องหรือหีบห่อ ฦบับละ 10,000 บาท (เดิมฦบับละ 20,000 บาท)

2.2 ยกเว้นค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตและค่าธรรมเนียมการต่ออายุหนังสืออนุญาตให้ประกอบการค้าข้าว ประเภทค้าข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศที่เป็นผู้ส่งออกทั่วไปหรือผู้ส่งออกข้าวสารบรรจุกล่องหรือหีบห่อ ที่เป็นเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์ ซึ่งได้จดทะเบียนรับรองไว้กับหน่วยงานราชการ

3. กระทรวงพาณิชย์ได้จัดทำประมาณการการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตและการต่ออายุหนังสืออนุญาตให้ประกอบการค้าข้าว ตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 โดยจะมีการสูญเสียรายได้ประมาณ 5.2 ล้านบาทต่อปี แต่จะเป็นการสนับสนุนให้เกษตรกรสหกรณ์ และผู้ประกอบการ (SMEs) ส่งออกข้าวได้ สร้างโอกาส และสร้างรายได้แก่ประชาชนตามนโยบายรัฐบาล รวมทั้งลดภาระต้นทุนให้ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะส่งออกข้าวไปจำหน่ายในต่างประเทศ

ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการร่างกฎกระทรวงดังกล่าว

2. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงการผลิตสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบอุตสาหกรรมสุรขนาดเล็กและผู้ประกอบอุตสาหกรรมสุรขนาดกลางตามนโยบายการสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิมเพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศและนโยบายการยกระดับการบริการภาครัฐ

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงการผลิตสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างกฎกระทรวงการผลิตสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบอุตสาหกรรมสุรขนาดเล็กและผู้ประกอบอุตสาหกรรมสุรขนาดกลางตามนโยบายการสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิมเพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศและนโยบายการยกระดับการบริการภาครัฐมีวัตถุประสงค์เป็นการปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตผลิตสุรตามกฎกระทรวงการผลิตสุร พ.ศ. 2565 ให้สอดคล้องกับบริบทของการประกอบธุรกิจผลิตสุรในปัจจุบัน และตอบสนองต่อนโยบายการสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิมเพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศโดยการปรับใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านและสุรชุมชน และนโยบายการยกระดับการบริการภาครัฐให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้นของรัฐบาล (ตามที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2567) รวมทั้งเพื่อเป็นการช่วยลดข้อจำกัดในการเข้าสู่ธุรกิจของผู้ประกอบอุตสาหกรรมสุรรายใหม่ ส่งเสริมและสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันทางการค้า เปิดโอกาสในการสร้างรายได้และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบอุตสาหกรรมสุรขนาดเล็กและผู้ประกอบอุตสาหกรรมสุรขนาดกลาง โดยยังคงไว้ซึ่งหลักการสำคัญในเชิงประโยชน์ของรัฐที่มีเป้าประสงค์ให้การบริหารจัดการเก็บภาษีและการควบคุมคุณภาพมาตรฐานการผลิตสุรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค รวมทั้งกระบวนการผลิตสุรที่ต้องไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมเกินสมควร

2. กค. โดยกรมสรรพสามิต จึงได้ดำเนินการยกร่างกฎกระทรวงการผลิตสุร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงการผลิตสุร พ.ศ. 2565 เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสุรใน 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ประเด็นการแก้ไขหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุรจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลาง 2) ประเด็นการแก้ไขหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลาง 3) ประเด็นการแก้ไขหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้งของโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดเล็กและขนาดกลาง และ 4) ประเด็นการแก้ไขคำนิยามเกี่ยวกับโรงอุตสาหกรรมสุรแช่ชนิดเบียร์ประเภทผลิตเพื่อขาย ณ สถานที่ผลิต ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1. ประเด็นการแก้ไขหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุรจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลาง โดยแก้ไขให้ผู้ที่จะประสงค์จะผลิตสุรสามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุรจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลางได้ โดยไม่ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุรจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดเล็กมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 กรณี ได้แก่ 1) กรณีสุรแช่ที่ไม่ใช่สุรแช่ชนิดเบียร์ [ข้อ 14 (3)] และ 2) กรณีสุรกลั่นชนิดสุรขาว [ข้อ 15 (4)] นอกจากนี้ ยังมีการนำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุรจากโรงอุตสาหกรรมขนาดเล็กตามข้อ 14 (2) หรือข้อ 15 (3) แล้วแต่กรณี มากำหนดเป็นเงื่อนไขของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุรจากโรงอุตสาหกรรมขนาดกลางด้วยเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อให้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุรจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลางไม่ต้องยึดโยงกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุรจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดเล็ก ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุนจัดตั้งธุรกิจเกี่ยวกับสุร และยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางการค้าให้กับผู้ประกอบการสุรรายย่อย รวมทั้งเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่จะประสงค์จะผลิตสุรสามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุรจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลางได้โดยไม่ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุรจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดเล็กมาก่อน

กฎกระทรวงการผลิตสุรา พ.ศ. 2565	ร่างกฎกระทรวงที่ กค. เสนอในครั้งนี้
● ข้อ 14 ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุราแช่¹ เพื่อการค้าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (3) ผลิตสุราแช่ที่ไม่ใช่สุราแช่ชนิดเบียร์² ที่ผลิตจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลาง ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุราแช่ที่ไม่ใช่สุราแช่ชนิดเบียร์ตาม (2)³ มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีนับถึงวันที่ยื่นคำขอ ทั้งนี้ หากปรากฏว่าเคยมีประวัติการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต จะขออนุญาตได้เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา 1 ปีนับแต่วันที่พ้นโทษหรือวันที่ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี ● ข้อ 15 ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุรากลับ⁴ เพื่อการค้าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (4) ผลิตสุรากลับชนิดสุราขาว⁵ ที่ผลิตจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลาง ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุรากลับชนิดสุราขาวตาม (3)⁶ มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีนับถึงวันที่ยื่นคำขอ ทั้งนี้ หากปรากฏว่าเคยมีประวัติการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตจะขออนุญาตได้เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา 1 ปีนับแต่วันที่พ้นโทษหรือวันที่ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี	● ข้อ 2 (3) ผลิตสุราแช่ที่ไม่ใช่สุราแช่ชนิดเบียร์ที่ผลิตจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลาง ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต้อง (ก) เป็นสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ หรือ (ข) เป็นวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน หรือ (ค) เป็นองค์กรเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร หรือ (ง) เป็นนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นทุกคนเป็นบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย เว้นแต่กรณีนิติบุคคลที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตผลิตสุราโดยอาศัยสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี ให้หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นเป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญานั้น (นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุราแช่ของโรงอุตสาหกรรมขนาดเล็กมากำหนด) ● ข้อ 3 (4) ผลิตสุรากลับชนิดสุราขาว⁵ ที่ผลิตจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลาง ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต้อง (ก) เป็นสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ หรือ (ข) เป็นวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน หรือ (ค) เป็นองค์กรเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร หรือ (ง) เป็นนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นทุกคนเป็นบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย เว้นแต่กรณีนิติบุคคลที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตผลิตสุราโดยอาศัยสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี ให้หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นเป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญานั้น (นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุราแช่ของโรงอุตสาหกรรมขนาดเล็กมากำหนด)

2. <u>ประเด็นการแก้ไขหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของโรงอุตสาหกรรมสุราขนาดกลาง กรณีสุราแช่ที่ไม่ใช่สุราแช่ชนิดเบียร์</u> [ข้อ 16 (3)] โดยการนำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของโรงอุตสาหกรรมขนาดเล็กตามข้อ 16 (2) มากำหนดเป็นเงื่อนไขของโรงอุตสาหกรรมขนาดกลางให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของโรงอุตสาหกรรมสุราขนาดกลางไม่ต้องยึดโยง กับโรงอุตสาหกรรมสุราขนาดเล็ก	
● ข้อ 16 <u>โรงอุตสาหกรรมสุราแช่</u>ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ (3) <u>โรงอุตสาหกรรมสุราแช่ที่ไม่ใช่สุราแช่ชนิดเบียร์</u> ซึ่งเป็นโรงอุตสาหกรรมสุราขนาดกลาง <u>นอกจากจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตาม (2)⁷ แล้ว</u> ต้องใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์การผลิตสุราแช่ตามมาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนดและปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงอุตสาหกรรมสุราด้วย	● ข้อ 5 (3) <u>โรงอุตสาหกรรมสุราแช่ที่ไม่ใช่สุราแช่ชนิดเบียร์</u> ซึ่งเป็นโรงอุตสาหกรรมสุราขนาดกลาง <u>ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์</u> ดังนี้ (ก) ต้องแยกออกจากที่อยู่อาศัยอย่างชัดเจน (ข) ต้องผลิตสุราที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ค) ต้องใช้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิต (ง) ต้องตั้งอยู่ในทำเลและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีพื้นที่เพียงพอที่จะผลิตสุราโดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น (จ) ต้องใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์การผลิตสุราแช่ตามมาตรฐานที่อธิบดีประกาศกำหนด (ฉ) ต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงอุตสาหกรรมสุรา
3. <u>ประเด็นการแก้ไขหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้งของโรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นขนาดเล็กและขนาดกลาง</u>โดยแก้ไขให้สถานที่ตั้งของโรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นชนิดสุราขาวสามารถตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะน้อยกว่า 100 เมตรได้ แต่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 กรณี ได้แก่ 1) กรณีโรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นชนิดสุราขาวขนาดเล็ก [ข้อ 14 (1)] และ 2) กรณีโรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นชนิดสุราขาวขนาดกลาง [ข้อ 17 (2)] นอกจากนี้ ยังมี การแก้ไขหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของโรงอุตสาหกรรมขนาดกลางให้ไม่ต้องยึดโยงกับหลักเกณฑ์ของโรงอุตสาหกรรมขนาดเล็ก [นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของโรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นขนาดเล็ก ตามข้อ 17 (1) มากำหนดเป็นเงื่อนไขของโรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นขนาดกลางในข้อ 17 (2) เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น] ทั้งนี้ เพื่อเป็นการผ่อนปรนให้โรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นขนาดเล็กและโรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นขนาดกลางสามารถตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะน้อยกว่า 100 เมตรได้ เนื่องจากข้อกำหนดดังกล่าวเป็นข้อจำกัดในการจัดตั้งโรงอุตสาหกรรมสุราสำหรับผู้ประกอบการสุรารายย่อยเกินสมควร	
● ข้อ 17 <u>โรงอุตสาหกรรมสุรากลั่น</u>ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ (1) <u>โรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นชนิดสุราขาวซึ่งเป็นโรงอุตสาหกรรมสุราขนาดเล็ก</u> ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้ (ก) ต้องแยกออกจากที่อยู่อาศัยอย่างชัดเจน (ข) ต้องผลิตสุราที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ค) ต้องใช้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิต	● ข้อ 6

(ง) ต้องตั้งอยู่ในทำเลและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีพื้นที่เพียงพอที่จะผลิตสุรา โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย เหตุเดือดร้อนรำคาญ หรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น (จ) ต้องตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 100 เมตร และต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานที่กรมควบคุมมลพิษกำหนด (2) โรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นชนิดสุราขาวซึ่งเป็นโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลาง นอกจากจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตาม (1) แล้วต้องใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์การผลิตสุรากลั่นตามมาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด และปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงอุตสาหกรรมสุราด้วย	(จ) ต้องตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 100 เมตร โดยมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม หรือหากตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะน้อยกว่า 100 เมตรจะต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ● ข้อ 7 (2) โรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นชนิดสุราขาวซึ่งเป็นโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดกลาง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้ (ก) ต้องแยกออกจากที่อยู่อาศัยอย่างชัดเจน (ข) ต้องผลิตสุราที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ค) ต้องใช้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิต (ง) ต้องตั้งอยู่ในทำเลและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีพื้นที่เพียงพอที่จะผลิตสุรา โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย เหตุเดือดร้อนรำคาญ หรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น (จ) ต้องตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 100 เมตร โดยมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม หรือหากตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะน้อยกว่า 100 เมตรจะต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ฉ) ต้องใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์การผลิตสุรากลั่นตามมาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ช) ต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงอุตสาหกรรมสุรา
4. <u>ประเด็นการแก้ไขค่านิยามเกี่ยวกับโรงอุตสาหกรรมสุราแช่ชนิดเบียร์ประเภทผลิตเพื่อขาย ณ สถานที่ผลิต</u> 4.1 แก้ไขนิยามคำว่า “โรงอุตสาหกรรมสุราแช่ชนิดเบียร์ประเภทผลิตเพื่อขาย ณ สถานที่ผลิต” เป็นคำว่า “โรงอุตสาหกรรมสุราแช่ชนิดเบียร์สด” [ข้อ 16 (1) (ก)] เพื่อเป็นการผ่อนปรนและขยายโอกาสให้โรงอุตสาหกรรมดังกล่าวสามารถนำเบียร์สด⁸ ออกจำหน่ายนอกสถานที่ผลิตได้ โดยจะต้องบรรจุใส่ภาชนะที่ออกแบบสำหรับการบรรจุเบียร์สด (ถัง Keg)⁹ ตามลักษณะและขนาดที่กรมสรรพสามิตประกาศกำหนดเท่านั้น (กฎกระทรวงการผลิตสุรา พ.ศ. 2565 ได้กำหนดให้โรงอุตสาหกรรมสุราแช่ชนิดเบียร์ประเภทผลิตเพื่อขาย ณ สถานที่ผลิต ผลิตสุราแช่ชนิดเบียร์เพื่อจำหน่าย ณ สถานที่ผลิตเท่านั้น เนื่องจากจากสุราแช่ชนิดเบียร์ที่ผลิตได้เป็นเบียร์สดและมีอายุการเก็บรักษาไม่นาน จึงไม่เหมาะต่อการบรรจุขวดหรือกระป๋องเพื่อนำออกจำหน่ายนอกสถานที่ผลิตนั้น)	

4.2 กำหนดบทเฉพาะกาล กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุราแช่ชนิดเบียร์ประเภทผลิตเพื่อขาย ณ สถานที่ผลิตตามกฎหมายการผลิตรสุรา พ.ศ. 2565 ให้ถือเป็นใบอนุญาตผลิตสุราแช่ชนิดเบียร์สดตามร่างกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้ผู้ที่ถือใบอนุญาตดังกล่าวที่มีอยู่ก่อนร่างกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้สามารถดำเนินการต่อไปได้ ทั้งนี้ การแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวจะเป็นการเปิดโอกาสในการสร้างรายได้และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสุรารายย่อยสามารถขยายตลาดทางการค้าและมีการเติบโตทางธุรกิจได้	
● ข้อ 16 โรงอุตสาหกรรมสุราแช่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ (1) โรงอุตสาหกรรมสุราแช่ชนิดเบียร์ (ก) โรงอุตสาหกรรมแช่ชนิดเบียร์ประเภทผลิตเพื่อขาย ฯ สถานที่ผลิต ต้องเป็นโรงงานที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์การผลิตสุราแช่ชนิดเบียร์ตามมาตรฐานตามที่อธิบดีกำหนด และต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงอุตสาหกรรมสุรา - เดิม ไม่มี -	● ข้อ 4 (ก) โรงอุตสาหกรรมสุราแช่ชนิดเบียร์สดต้องเป็นโรงงานที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์การผลิตสุราแช่ชนิดเบียร์ตามมาตรฐานตามที่อธิบดีกำหนด โดยต้องมีลักษณะของภาชนะที่บรรจุตามที่อธิบดีประกาศกำหนดและต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงอุตสาหกรรมสุรา ● ข้อ 8 (บทเฉพาะกาล) ใบอนุญาตผลิตสุราแช่ชนิดเบียร์ประเภทผลิตเพื่อขาย ณ สถานที่ผลิตตามกฎหมายการผลิตรสุรา พ.ศ. 2565 ให้ถือเป็นใบอนุญาตผลิตสุราแช่ชนิดเบียร์สดตามกฎหมายฉบับนี้และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต และหากผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุราแช่ชนิดเบียร์ประเภทผลิตเพื่อขาย ณ สถานที่ผลิต ประสงค์จะผลิตสุราต่อเนื่องจากระยะเวลาที่ กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิตสุรารายใน 90 วันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้ใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของโรงอุตสาหกรรมสุราแช่ชนิดเบียร์สดตามกฎหมายฉบับนี้ในการพิจารณาอนุญาต

3. กค. โดยกรมสรรพสามิตได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียต่อร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว โดยได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องผ่านเว็บไซต์กรมสรรพสามิต (www.excise.go.th) และระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2567 ถึงวันที่ 9 มกราคม 2568 รวม 16 วัน ซึ่งมีประเด็นในการรับฟังความคิดเห็นรวม 4 ประเด็น ดังนี้ 1) ความคิดเห็นในภาพรวม 2) ความคิดเห็นต่อการกำหนดให้โรงอุตสาหกรรมสุรากลั่นที่ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำน้อยกว่า 100 เมตร ให้มีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีมาตรฐานเพื่อป้องกันผลกระทบต่อแหล่งน้ำสาธารณะและสิ่งแวดล้อม 3) ความคิดเห็นต่อการกำหนดให้สามารถตั้งโรงอุตสาหกรรมสุราขนาดกลางได้โดยไม่ต้องเป็นโรงอุตสาหกรรมสุราขนาดเล็กมาก่อน 1 ปี และ 4) ความคิดเห็นต่อการกำหนดให้โรงอุตสาหกรรมสุราแช่ชนิดเบียร์สดที่จะนำเบียร์สดออกจำหน่ายนอกสถานที่ผลิตต้องใช้ภาชนะที่มีมาตรฐานและออกแบบสำหรับการบรรจุเบียร์สดเพื่อเป็นการรักษาและควบคุมคุณภาพ ปรากฏว่ามีผู้แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ทั้งหมด 31 ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็นโดยการส่งเป็นหนังสือถึงกรมสรรพสามิตโดยตรง 1 ราย ซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างกฎหมายดังกล่าว รวมทั้งมีข้อเสนอแนะบางประการ

¹ สุราแช่มักจะได้อาจจากการหมักผลิตผลทางการเกษตร เช่น ธัญพืช หรือผลไม้ต่าง ๆ และตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ให้คำจำกัดความคำว่า “สุราแช่” ไว้ว่า สุราที่ไม่ได้กลั่นและให้หมายความรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้วแต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกิน 15 ดีกรีด้วย เช่น เบียร์ ไวน์ สปาร์กลิงไวน์

และสุราแช่พื้นเมือง ทั้งนี้ ประกาศกรมสรรพสามิตเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตสุราเพื่อการค้า และการนำสุราออกจากโรงอุตสาหกรรมเพื่อตรวจวิเคราะห์ในขั้นตอนการผลิต ได้กำหนดนิยามไว้ ดังนี้

- 1) เบียร์ คือ สุราแช่ที่ได้จากการหมักสารละลายที่ได้จากการต้มสั๊กต้มอลต์ ข้าวบาร์เลย์กับฮอป หรือผลิตภัณฑ์จาก ฮอปโดยอาจใช้คาร์โบไฮเดรตจากวัตถุดิบอื่น ๆ เป็นส่วนผสมในการต้มสั๊กด้วยหรือไม่ก็ได้
- 2) ไวน์ คือ สุราที่ได้จากการหมักผลไม้จำพวกองุ่นหรือผลิตภัณฑ์จากผลองุ่น
- 3) สปรักกลิ้งไวน์ คือ ไวน์ที่มีการเติมก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ หรือการเกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากการหมักครั้งที่ 2 ในขวดหรือภาชนะที่ปิดสนิท
- 4) สุราแช่พื้นเมือง คือ สุราแช่ที่ได้จากการหมักวัตถุดิบจำพวกน้ำตาล เช่น กระแช่ หรือน้ำตาลเมา หรือจากวัตถุดิบจำพวกข้าว เช่น อนุ ข้าว หรือสาโท หากผสมสุรากลั่นต้องมีแอลกอฮอล์ไม่เกิน 15 ดีกรี
- 5) สุราแช่อื่น คือ สุราแช่ที่ได้จากการหมักวัตถุดิบที่มีไซ้ผลไม้หรือผลิตภัณฑ์จากผลไม้และมีไซ้เบียร์และ สุราแช่พื้นบ้าน

² สุราแช่ที่ไม่ใช่สุราแช่ชนิดเบียร์ หมายความว่า ไวน์ สปรักกลิ้งไวน์ สุราแช่พื้นเมือง และสุราแช่อื่น

³ ข้อ 14 (2) กรณีสุราแช่ที่ไม่ใช่สุราแช่ชนิดเบียร์ที่ผลิตจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดเล็ก ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ต้อง

- (ก) เป็นสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ หรือ
- (ข) เป็นวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน หรือ
- (ค) เป็นองค์กรเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร หรือ
- (ง) เป็นนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ที่หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นทุกคนเป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งมีสัญชาติไทยเว้นแต่กรณีนิติบุคคลที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตผลิตสุราโดยอาศัยสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี ให้หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นเป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญานั้น

⁴ สุรากลั่นมักจะได้รับการนำสุราแช่ที่ผลิตจากธัญพืช รากพืช ผลผลิตจากน้ำตาล หรือผลไม้ แล้วนำมากลั่น และตามพระราชบัญญัติสุราฯ ได้ให้คำจำกัดความคำว่า “สุรากลั่น” ไว้ว่า สุราที่ได้กลั่นแล้วและให้หมายความรวมถึง สุรากลั่นที่ได้ผสมกับสุราแช่แล้ว แต่มีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่า 15 ดีกรีด้วย ทั้งนี้ ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตสุราเพื่อการค้าและการนำสุราออกจากโรงอุตสาหกรรมเพื่อตรวจวิเคราะห์ในขั้นตอนการผลิตได้กำหนดนิยามของประเภทของสุรากลั่นไว้ 6 ประเภท

- 1) เอทานอล คือ สุรากลั่นที่มีแรงแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 99.5 ดีกรีขึ้นไป สำหรับนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิง
- 2) สุราสามทับ คือ สุรากลั่นที่มีแรงแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 80 ดีกรีขึ้นไป
- 3) สุราขาว คือ สุรากลั่นที่ปราศจากเครื่องย้อมหรือสิ่งผสมปรุงแต่ง มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี
- 4) สุราผสม คือ สุรากลั่นที่ใช้สุราขาวหรือสุราสามทับมาปรุงแต่ง มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี
- 5) สุราปรุงพิเศษ คือ สุรากลั่นที่ใช้สุราสามทับมาปรุงแต่ง มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี
- 6) สุราพิเศษ คือ สุรากลั่นที่ทำขึ้นตามแบบสุราต่างประเทศโดยใช้กรรมวิธีพิเศษ มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทวิสกี้ บรั่นดี รัม ยิน หรือสุราแบบต่างประเทศอย่างอื่น และประเภทเกาเหลียง เชียงซุน บันก้วยโล้วหรือสุราแบบจีนอย่างอื่น

⁵ สุราขาว คือ สุรากลั่นที่ปราศจากเครื่องย้อมหรือสิ่งผสมปรุงแต่ง มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี

⁶ ข้อ 15 (3) กรณีสุรากลั่นชนิดสุราขาวที่ผลิตจากโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดเล็ก ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต้อง

- (ก) เป็นสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ หรือ
- (ข) เป็นวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน หรือ
- (ค) เป็นองค์กรเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร หรือ
- (ง) เป็นนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นทุกคนเป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งมีสัญชาติไทย เว้นแต่กรณีนิติบุคคลที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตผลิตสุราโดยอาศัยสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี ให้หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นเป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญานั้น

⁷ ข้อ 16 (2) โรงอุตสาหกรรมสุราแช่ที่ไม่ใช่สุราแช่ชนิดเบียร์ ซึ่งเป็นโรงอุตสาหกรรมสุรขนาดเล็กต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

- (ก) ต้องแยกออกจากที่อยู่อาศัยอย่างชัดเจน
- (ข) ต้องผลิตสุราที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (ค) ต้องใช้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิต
- (ง) ต้องตั้งอยู่ในทำเลและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีพื้นที่เพียงพอที่จะผลิตสุรา โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น
- (จ) ต้องใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์การผลิตสุราเช่นตามมาตรฐานที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (ฉ) ต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับกิจการโรงอุตสาหกรรมสุรา

⁸ เบียร์สด (Draft Beer) จะเป็นชนิดของเบียร์ที่เน้นวิธีการเสิร์ฟเบียร์มากกว่าการเน้นกระบวนการผลิต โดยเบียร์ใด ๆ ที่ถูกเก็บในถังและเสิร์ฟจากก๊อกโดย**ไม่ได้ผ่านการพาสเจอร์ไรส์ (pasteurization)** จะสามารถเรียกได้ว่าเป็นเบียร์สด ไม่ว่าจะเป็นคราฟท์เบียร์หรือเบียร์ที่ผลิตจากโรงอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ก็ตาม ซึ่งเบียร์สดจะมีความสดใหม่และมีรสชาติที่สดชื่นกว่าเบียร์ในขวดหรือกระป๋อง เพราะเบียร์ในถังถูกเก็บภายใต้ความดันและมีโอกาสสัมผัสกับออกซิเจนและแสงน้อยกว่า ซึ่งช่วยรักษาคุณภาพของเบียร์ได้ดีกว่า อย่างไรก็ตาม เบียร์สด (Draft Beer) และคราฟท์เบียร์ (Craft Beer) มีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านการผลิต ซึ่งคราฟท์เบียร์ถูกนิยามตามกระบวนการผลิตและขนาดของโรงเบียร์ ในขณะที่เบียร์สดถูกนิยามตามวิธีการเสิร์ฟในด้านรสชาติ คราฟท์เบียร์จะมีรสชาติที่หลากหลายกว่าเบียร์สด เนื่องจากเป็นเบียร์ฝีมือที่ผลิตขึ้นจากโรงเบียร์ขนาดเล็ก ส่วนเบียร์สดจะสามารถเป็นเบียร์ใด ๆ ก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นคราฟท์เบียร์หรือเบียร์จากแบรนด์ใหญ่

⁹ ถัง Keg เป็นถังบาร์เรลขนาดเล็กทำจากสแตนเลสสตีลใช้ในการบรรจุและขนส่งเบียร์ รวมถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่มีแอลกอฮอล์อื่น ๆ อีกด้วย เนื่องจากถัง Keg มีความสามารถในการเก็บเครื่องดื่มและทนแรงดัน จึงทำให้สามารถรักษาความสดใหม่ในเครื่องดื่มได้ดี

3. เรื่อง การขออนุมัติวิธีการกู้เงินตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติวิธีการกู้เงินโดยการออกโทเคนดิจิทัลของรัฐบาล (Government Token: G-Token) ตามมาตรา 10 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 และอนุมัติในหลักการร่างประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกโทเคนดิจิทัล พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. เรื่องนี้ที่กระทรวงการคลังเสนอ เป็นการอนุมัติวิธีการกู้เงิน โดยการออกโทเคนดิจิทัลของรัฐบาล (Government Token: G-Token) อีกวิธีการหนึ่ง ตามมาตรา 10 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548* และอนุมัติในหลักการร่างประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกโทเคนดิจิทัล พ.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการให้อำนาจกระทรวงการคลังออกโทเคนดิจิทัลโดยวงเงินกู้ตามกรอบการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณด้วยวิธีการเสนอขายให้แก่ผู้มีสิทธิซื้อโดยตรงผ่านผู้ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ได้แก่ ศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล นายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล หรือนิติบุคคลอื่นที่สามารถ รับคำสั่งซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลได้ ดังนี้

1.1 กำหนดให้กระทรวงการคลังออกโทเคนดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล โดยวงเงินกู้ตามกรอบการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

1.2 กำหนดให้กระทรวงการคลังอาจมอบหมายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลเป็นตัวแทนของกระทรวงการคลังในการดำเนินการด้านต่าง ๆ ได้แก่ ผู้ให้บริการระบบเสนอขายโทเคนดิจิทัล ศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล หรือนายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล มีหน้าที่ดำเนินการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและการออกโทเคนดิจิทัล นายทะเบียน หรือผู้รับฝากโทเคนดิจิทัล เป็นต้น

1.3 กำหนดให้กระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเสนอขายโทเคนดิจิทัลให้แก่ผู้มีสิทธิซื้อโดยตรงผ่านศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล นายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล หรือนิติบุคคลอื่นที่สามารถรับคำสั่งซื้อขาย สินทรัพย์ดิจิทัลได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสนอขายโทเคนดิจิทัลนั้น เช่น กำหนดให้กระทรวงการคลังจัดทำหนังสือชี้ชวนเผยแพร่เป็นการทั่วไปอย่างน้อยต้องกำหนดเกี่ยวกับวงเงิน อายุ อัตราดอกเบี้ย และเงื่อนไขการโอน และกำหนดประเภทผู้มีสิทธิซื้อ ได้แก่ บุคคลธรรมดา นิติบุคคลที่ไม่แสวงหากำไร หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนด เป็นต้น

1.4 กำหนดให้กระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์การชำระดอกเบี้ยและการใช้เงินตามโทเคนดิจิทัล โดยให้กระทรวงการคลังหรือนิติบุคคลอื่นใด ที่กระทรวงการคลังมอบหมาย โอนเงินให้แก่ผู้ถือโทเคนดิจิทัลหรือผู้รับตามที่นายทะเบียนกำหนด ทั้งนี้ ตามที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียน

1.5 กำหนดให้การโอนโทเคนดิจิทัลดำเนินการตามวิธีการที่ศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล นายหน้าซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล หรือนิติบุคคลอื่นใดที่สามารถรับคำสั่งซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลได้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้โอนได้เปิดบัญชีเก็บรักษาโทเคนดิจิทัลของตนไว้โดยให้มีผลสมบูรณ์เมื่อผู้โอนนั้นได้บันทึกการรับโอนโทเคนดิจิทัลเข้าไปในบัญชีของผู้รับโอนแล้ว เพื่อนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการพัฒนาการบริการหนี้สาธารณะให้มีประสิทธิภาพและภาครัฐสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่หลากหลายมากขึ้น ตลอดจนเป็นการส่งเสริมการออมของภาคประชาชน อันสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการวางรากฐานเศรษฐกิจดิจิทัล พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลที่มีคุณภาพ มั่นคง ปลอดภัย ครอบคลุมเพียงพอ และเข้าถึงได้ทั้งในด้านพื้นที่และราคา เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สำนักงานงบประมาณ และธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นชอบ/ไม่ขัดข้อง โดยสำนักงาน ก.ล.ต. เห็นว่า หาก กค. พิจารณาได้ว่าการกู้เงินโดยวิธีการออก G-Token ไม่ใช่การออกตราสารหนี้ ซึ่งไม่เป็น “หลักทรัพย์” ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 แล้ว ก็สามารถดำเนินการภายใต้พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 โดย G-Token มีการกำหนดสิทธิให้ผู้ถือมีสิทธิได้รับชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยตามเงื่อนไขที่ กค. กำหนด จึงมีลักษณะเป็นหน่วยข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดสิทธิของผู้ถือในการเข้าร่วมลงทุน

ในโครงการหรือกิจการใด ๆ หรือกำหนดสิทธิในการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการหรือสิทธิอื่นใดที่เฉพาะเจาะจง และเข้า
 ข่ายเป็นโทเคนดิจิทัล ตามมาตรา 3 แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561
 ซึ่งต้องเป็นไปตามพระราชกำหนดดังกล่าวและกฎเกณฑ์ที่ออกโดยคณะกรรมการ ก.ล.ต. และสำนักงาน ก.ล.ต.
 ทั้งนี้ สำนักงาน ก.ล.ต. จะเสนอแนวทางในการกำกับดูแลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของ G-Token
 ให้คณะกรรมการ ก.ล.ต. พิจารณาต่อไป

*ปัจจุบัน การกู้เงินตามพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 จะทำเป็นสัญญาหรือออกตราสารหนี้
 เช่น พันธบัตร ตั๋วเงินคลัง ตั๋วเงิน หรือหุ้นกู้

ที่มา: <http://www.thaigov.go.th> จัดทำโดย สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน

0 5356 1568

www.cgd.go.th/lpn

lpn@cgd.go.th

สำนักงานคลังจังหวัดลำพูน